

[Carl P. Jensen.]

Ændringsforslag nr. 25 til § 60 tilsigter dels en tydeliggørelse vedrørende ydelsen af driftstilskud, dels er der tale om en principiel ændring i det nye stk. 6. Udvalget har modtaget en henvendelse fra boligudvalget for bevægelseshæmmede, der har henvist til en redegørelse fra det udvalg, som har beskæftiget sig bl. a. med rullestolsinvalider, f. eks. husmødre, der har deres arbejde i hjemmet som alle andre husmødre. Der må nødvendigvis kræves mere plads i en sådan lejlighed og i det hele taget en særlig hensyntagen til, hvad der må kræves af en bolig for bevægelseshæmmede. Medens grænsen for ydelse af driftstilskud normalt er 85 m², er det foreslået, at man for at imødekomme de særlige krav, der i denne forbindelse kan stilles, vil kunne yde driftstilskud på indtil 100 m². Ændringsforslag nr. 25 og ændringsforslag nr. 34 til henholdsvis § 60, stk. 6, og § 80, stk. 3, tager sigte på at imødekomme boligudvalgets henvendelse i så henseende.

Ændringsforslag nr. 27 til § 67 skulle afbøde en del af den virkning, som de ændrede regler om huslejetilskud vil kunne medføre. En familie med mange børn kan i øjeblikket opnå et huslejetilskud, der bringer huslejen ned under den nu foreslåede grænse på 900 kr. om året for en familie, det vil sige 75 kr. om måneden; den ny regel vil således kunne medføre en lejeforhøjelse, hvis der ikke her sker en ændring. Der er derfor stillet et ændringsforslag, som i nogen grad afbøder denne virkning. For en familie med 5 børn vil lejen under forudsætning af, at det maksimale tilskud oppebæres, kunne ansættes til 800 kr., med 6 børn til 700 kr., med 7 børn til 600 kr. om året, og det svarer til en månedlig husleje på henholdsvis 67 kr., 58 kr. og 50 kr.

Også ændringsforslag nr. 28 vedrører børnerige familier. Lovforslagets § 69 har som forudsætning, at huslejetilskud kun ydes i de tilfælde, hvor der er tale om en familiebolig. Man har anset det for rimeligt, at en lejlighed ikke skulle bebos af mere end 2 personer pr. beboelsesrum, men denne ubetingede regel ville medføre, at en familie med 5 børn og 2 voksne skulle have lejlighed på mindst 4 beboelsesrum, hvad enhver for så vidt også vil være enig i at anse for et minimum for en sådan familie. Men

en forudsætning for at fastholde dette krav må være, at en lejlighed af denne størrelse kan anvendes af familier, der ikke i øjeblikket har en sådan lejlighed.

Efter det stillede ændringsforslag vil kommunalbestyrelsen kunne dispensere fra det nævnte krav, men for at lægge det fornødne pres på kommunalbestyrelserne med hensyn til at fremme et byggeri, der vil kunne opfylde kravet de steder, hvor det ikke lader sig gøre i dag, har man begrænset denne dispensation til 2 år, d. v. s. indtil 1. april 1961. Der er derfor grund til at gøre kommunalbestyrelserne opmærksom på, at man allerede nu har denne bestemmelse for øje, og det vil i hvert fald ikke blive et vilkår for kommunegaranti for ydelse af lån til boligbyggeri, som boligministeren — efter ændringsforslaget til § 55 — vil anse for urimeligt.

Til § 69, stk. 2, nr. 2, har boligministeren stillet et ændringsforslag, hvorefter lejligheder, der f. eks. har toilet fælles med en anden lejlighed, ikke udelukkes fra i givet fald at kunne oppebære huslejetilskud, hvad de ellers ville være ifølge lovforslaget, således som jeg gjorde opmærksom på ved første behandling.

Ændringsforslagene nr. 30 og 36 fastsætter en pristalsregulering af børnetillæg efter samme regler, som gælder for grundbeløbet. Det var ikke klart præciseret i det oprindelige forslag.

§§ 76 og 92 pålagde kommunerne at overtage den fulde udgift ved ydelse af huslejetilskud dels til folkepensionister dels til børnerige familier. Denne bestemmelse har — hvad jeg allerede omtalte ved første behandling — vakt megen bekymring hos kommunalbestyrelserne, ikke mindst i amtskommunerne, der ikke gennem de særlige ejendomsskatter har nogen dækning for disse udgifter, for hvilke staten hidtil har ydet delvis refusion. De ændringsforslag, der er stillet under nr. 32 og 37, fastholder de hidtil gældende regler, dog med den ændring, at statens refusion nedsættes til en tredjedel imod tidligere halvdelen.

Fra De samvirkende Invalideorganisationer har udvalget modtaget en henvendelse med anmodning om at præcisere, at lovforslagets § 77 på en klarere måde fastslår, at invalidepensionister og personer, der oppebærer hjælp som kronisk syge, har ret